

Dosarul nr. 3ra-358/23  
2-21192301-01-3ra-29032023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – G. Cazacu  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

## ÎNCHEIERE

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

### CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Stela Procopciuc  
Diana Stănilă  
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Lupan Alexandru,  
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în  
judecată depusă de Lupan Alexandru împotriva Inspectoratului General al Poliției  
de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea  
răspunsurilor, obligarea prezentării informațiilor și compensarea cheltuielilor de  
judecată,

împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

#### c o n s t a t ă:

La 30 decembrie 2021, Lupan Alexandru a depus cerere de chemare în  
judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului  
Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea răspunsurilor IGPF nr. 35/2-3-  
5991 din 27.10.2021, IGPF nr. 35/2-1-L-475/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22-  
4897 din 07.12.2021, IGPF nr. 35/2-1-6074 din 01.11.2021, IGPF nr. 35/2-1-  
L474/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22-4901 din 07.12.2021, IGPF nr. 35/2-1-  
5952 din 26.10.2021, IGPF nr. 35/2-1-L-473/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22-  
4900 din 07.12.2021, IGPF nr. 35/13-5888 din 22.10.2021, IGPF nr. 35/2-1-  
L472/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22-4886 din 07.12.2021, precum și  
obligarea prezentării informațiilor în temeiul cererilor nr. 15195 din 07.10.2021,  
nr. 15657 din 18.10.2021, nr. 15728 din 19.10.2021, nr. 15842 din 21.10.2021 și  
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că la 07.10.2021, în  
conformitate cu prevederile Legii nr.982/2000 privind accesul la informație, a  
adresat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cererea nr. 15195 prin care  
a solicitat următoarea informație: 1. Care este actul juridic în care se stipulează  
scopul general, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu, împuternicirile și  
responsabilitățile specifice funcției publice, precum și cerințele față de titularul  
acestei funcții (în continuare act juridic)? 2. Ce sarcini de bază, atribuții de

serviciu, împuterniciri și responsabilități îi revin funcționarului public cu statut special, fiind în deplasare în interes de serviciu/delegare în conformitate cu Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2021? 3. Prevederile pct.2 din ordinul IGPF nr.380/ps din 17.09.2021 constituie o modificare provizorie a actului juridic în care se stipulează scopul general, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu, împuternicirile și responsabilitățile șefului Serviciului integritate profesională al DIE? Dacă da, atunci care este procedura, temeinicia și legalitatea modificărilor operate? Dacă nu, atunci cum aceasta poate fi interpretat și care este temeiul legal de a dispune stabilirea misiunii provizorii prin prisma prevederilor pct.1 alin. 1 și pct. 4 din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2021 și fișei postului nr.144 atribuită șefului Serviciului integritate profesională al DIE? 4. Care este legalitatea și temeinicia acțiunilor șefului SPF AIC la planificarea și controlul activității subsemnatului, precum și a șefului IGPF de a dispune asemenea împuterniciri șefului SPF AIC, cu indicarea concretă a prevederilor actului normativ corespunzător? 5. Care este durata zilnică a timpului de muncă și regimul de muncă a subsemnatului la funcția de șef al Serviciului integritate profesională al DIE a IGPF? 6. Care este durata timpului de muncă și regimul de muncă în cadrul SPF AIC? 7. Care regim de muncă și cu ce durată se atribuie subsemnatului aflat în delegare la SPF AIC? 8. Au fost verificate persoanele care sunt delegate la SPF AIC dacă întrunesc condițiile de a presta munca în schimburi pe timp de noapte? Dacă da, atunci cum s-a realizat acest proces? 9. În ce condiții și circumstanțe angajatului i se poate schimba regimul de muncă cu săptămâna de lucru de 5 zile în munca în schimburi, cu indicarea temeiului juridic? 10. Cum urmează a fi asigurat și efectuat calculul salariului pe perioada delegării la SPF AIC, cu prezentarea unei descrieri detaliate a metodei de calcul, cu referire inclusiv la cadrul normativ? 11. Care este legalitatea acțiunilor subsemnatului în eventualitatea depistării și documentării cazurilor de nerespectare de persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 stabilite de Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică? 12. Ce acțiuni au fost întreprinse de SPF AIC pentru asigurarea respectării de persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 stabilite de Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică prin hotărârea nr.59 din 13.08.2021 ? 13. Cărui nivel de funcții din cadrul SPF AIC sunt atribuite sarcinile de asigurare a respectării de către persoane a regulilor de regim în punctul de trecere a frontierei de stat Chișinău, aero? 14. Ce acțiuni urmează a fi întreprinse de către SPF AIC pentru intensificarea supravegherii de persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 stabilite de Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică prin hotărârea nr.61 din 09.09.2021 ? 15. Cum se explică faptul că în cadrul SPF AIC din alte subdiviziuni se delegă personal pentru asigurarea regimului în punctul de trecere, ca apoi personalul SPF AIC să fie delegat în alte subdiviziuni ? 16. Cum a fost intensificată supravegherea respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 la punctele de trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița, Sculeni-Sculeni; Cahul- Oancea; Giurgiulești -Galați etc., cu reflectarea

acțiunilor concrete întreprinse în acest sens ? 17. Ce acțiuni au fost întreprinse de IGPF la executarea subpct. 3.3. al Hotărârii Comisiei Naționale Extraordinare de Sănătate Publică nr. 54 din 29.04.2021? 18. Pe ce criterii a fost selectat personalul delegat la SPF AIC conform ordinului IGPF nr.380/ps din 17.09.2021 ? 19. S-a asigurat angajatorul că personalul delegat la SPF AIC conform ordinului IGPF nr.380/ps din 17.09.2021 întrunește toate condițiile necesare (competențe/echipament/uniformă/mijloace speciale etc.) pentru exercitarea misiunii atribuite ? 20. Poate subsemnatul, fiind delegat la SPF AIC, să exercite funcții cu nivel inferior decât celei deținute? Dacă da, în ce cazuri și în baza căror prevederi legale? 21. Care sunt circumstanțele de fapt și motivarea necesității delegării subsemnatului la SPF Larga și SPF AIC? 22. Care sunt circumstanțele de fapt și de drept, și motivarea necesității încetării delegării subsemnatului la SPF Larga? 23. Care sunt circumstanțele de drept în baza cărora a fost emis actul administrativ prin care personalul de la SPF AIC, DGRU, DIE etc. a fost antrenat la exercitarea atribuțiilor de operator la CALL CENTRU? 24. Care sunt acele circumstanțe de fapt și de drept care îl determină pe șeful IGPF să-l concedieze? A fost aceasta o misiune nerealizată de șeful IGPF R. Vasiloii din anul 2019, inițiată cu întreruperea exercitării de subsemnatul a interimatului funcției de șef al SPF AIC, ulterior cu trimiterea în deplasare în interes de serviciu la DR Sud, ca în anul 2021 să fie dusă până la bun sfârșit prin orice căi, astfel determinându-l să demisioneze, or, aceasta va fi realizată în cel mai rău caz cu fabricarea anchetelor de serviciu sau în procesul reorganizării IGPF încât să nu-i fie propusă nici o funcție sau să-i propună funcții care cu certitudine vor fi refuzate (ex. inspector al SPF Larga etc.) Iară a ține cont de experiența în activitate și studiile în domeniu. (E o constatare bazată pe acțiunile întreprinse (presiuni, hărțuire, intimidare...) în privința propriei persoane de către șeful IGPF și lipsa din partea ultimului a poziției vis-a-vis de acest subiect. În cazul în care constatările sale nu se vor adevăra, va reveni cu scuzele de rigoare).

Prin răspunsul IGPF nr.35/2-3-5991 din 27.10.2021 recepționat de reclamant la data de 02.11.2021, acesta a primit un răspuns superficial, fără să aibă un răspuns concret la fiecare întrebare și fără a fi comunicată informația solicitată de reclamant.

Nefiind de acord cu răspunsul IGPF nr.35/2-3-5991 din 27.10.2021 și din motiv că reclamantului nu i-a fost comunicată informația solicitată, acesta s-a adresat la data de 22.11.2021 cu o cerere prealabilă către IGPF prin care a solicitat anularea actului administrativ nr. 35/2-3-5991 din 27.10.2021 și emiterea unui nou act administrativ în care să fie reflectate toate cerințele formulate în cererea nr. 15195 din 07.10.2021.

Prin răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-475/21 din 25.11.2021 reclamantul a fost informat că în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Afacerilor Interne - autoritate publică ierarhic superioară, pentru a se expune în privința legalității actului administrativ individual emis de IGPF.

Prin răspunsul MAI nr.44/22-4897 din 07.12.2021 a fost menținută poziția IGPF din răspunsul nr.35/2-3-5991 din 27.10.2021.

De asemenea, la data de 18.10.2021 Lupan Alexandru în conformitate cu prevederile Legii nr.982/2000 privind accesul la informație, s-a adresat către

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu cererea nr.15657 prin care a solicitat următoarea informație: 1.Ce măsuri a întreprins IGPF pentru a intensifica supravegherea respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19? 2. Ce instrumente a folosit IGPF pentru a executa prevederile pct.5 din Hotărârea prenotată? 3. A fost emis vreun ordin în acest sens? Dacă da, roagă să-i fie remisă o copie a ordinului. 4. Acțiunile îndreptate la intensificarea supravegherii respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 durează și până la moment ori au fost dispuse pe o perioadă mai scurtă de timp? 5. Pe ce perioadă de timp poate fi dispus angajaților IGPF exercitarea obligațiilor de serviciu în regim intens și în baza cărui act normativ? 6. Ce acțiuni au fost întreprinse la Sectorul poliției de frontieră Aeroportul Internațional Chișinău (în continuare SPF AIC) pentru intensificarea supravegherii respectării de către persoanele fizice și juridice a măsurilor de prevenire și control al infecției COVID-19 prin prisma aceleiași Hotărâri a Comisiei Extraordinare de Sănătate Publică? 7. Care este rezultatul acțiunilor întreprinse în acest sens de IGPF, inclusiv și la SPF AIC? 8. Sunt executorii la moment prevederile Hotărârii Comisiei Extraordinare de Sănătate Publică nr.61 din 09.09.2021 în timp ce au fost emise alte două Hotărâri nr.62 din 22.09.2021 și respectiv nr.63 din 08.10.2021 prin care au fost modificate măsurile generate de prevenire și control a infecției COVID19? 9. Dacă da, care sunt argumentele ce stau la bază răspunsului afirmativ?.

Prin răspunsul IGPF nr.35/2-1-6074 din 01.11.2021 la fel nu a primit un răspuns concret la fiecare întrebare și nu i-a fost eliberată informația solicitată, pârâatul IGPF s-a limitat doar la preluarea textului din actele normative.

Din motiv că reclamantului nu i-a fost eliberată informația solicitată, acesta la data de 22.11.2021 s-a adresat cu o cerere prealabilă către IGPF prin care a solicitat anularea actului administrativ nr.35/2-1-6074 din 01.11.2021 și emiterea unui nou act administrativ în care să fie reflectate toate cerințele formulate în cererea nr. 15657 din 18.10.2021.

Prin răspunsul IGPF nr.35/2-1-L-474/21 din 25.11.2021 reclamantul a fost informat că în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, dosarul administrativ a fost transmis MAI - autoritate publică ierarhic superioară pentru a se expune în privința legalității actului administrativ individual emis de IGPF.

Prin răspunsul MAI nr.44/22-4901 din 07.12.2021 a fost menținută poziția IGPF din răspunsul nr.35/2-1-6074 din 01.11.2021.

A indicat că, la fel, la data de 19.10.2021 în conformitate cu prevederile Legii nr.982/2000 privind accesul la informație, s-a adresat către Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu cererea nr. 15728 prin care a solicitat următoarea informație: 1.Care sunt acele suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil? 2. Unde sunt reglementate acele indicii care ar indica că suspiciunile sunt serioase și rezonabile? 3. Cum poate persoana afectată printr-un act administrativ individual defavorabil să califice unele suspiciuni privind ilegalitatea acestuia ca fiind serioase și rezonabile? 4. Lezarea unui drept a persoanei prin emiterea actului administrativ defavorabil, constituie oare suspiciune serioasă și rezonabilă? Dacă nu, care sunt argumentele de drept și de fapt? 5. Dispunere persoanei spre

executare a unor atribuții improprii fișei postului afectează asupra libertății muncii, incluzând dreptul la munca liber aleasă sau acceptată, dreptul dispunerii de capacitățile sale de muncă, dreptul alegerii profesiei și ocupației? Dacă da, atunci poate constitui suspiciune serioasă și rezonabilă privind ilegalitatea actului administrativ prin care aceasta s-a dispus? Dacă nu, care sunt argumentele de drept și de fapt? 6. Care sunt acele circumstanțe de drept care indică asupra obligativității persoanei asupra probării suspiciunii serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ defavorabil? 7. Cum și în ce cazuri se probează suspiciunea serioasă și rezonabilă privind ilegalitatea actului administrativ defavorabil, or, odată prin prezentarea probelor se urmărește scopul stabilirii legalității sau ilegalității actului administrativ defavorabil în vederea adoptării deciziei prin prisma art. 167 Cod administrativ, dar nu conform art. 172 alin. (3) al aceluiași Cod? 8. De ce răspunsul nr.35/2-1-L-409/21 din 18.10.2021 nu conține elementele necesare unui document electronic, fiind lipsa semnăturii electronice or, această încălcare a fost admisă conștient pentru a nu depăși termenul de examinare a cererii? 9. Cine este executorul documentului menționat și cine se face vinovat de aceasta? 10. Este oare necesar în asemenea caz de inițiat vreo anchetă de serviciu? Dacă nu, care sunt acele circumstanțe de fapt și de drept care împiedică efectuarea acestui lucru?.

A indicat reclamantul că prin răspunsul IGPF nr.35/2-1-5952 din 26.10.2021, nu a primit un răspuns concret la fiecare întrebare și nu i-a fost eliberată informația solicitată, pârâtul IGPF s-a limitat doar la preluarea textului din actele normative.

Din acest motiv, la data de 22.11.2021 reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă către IGPF prin care a solicitat anularea actului administrativ nr.35/2-1-5952 din 26.10.2021 și emiterea unui nou act administrativ în care să fie reflectate toate cerințele formulate în cererea nr.15728 din 19.10.2021.

Prin răspunsul IGPF nr.35/2-1-L-473/21 din 25.11.2021 reclamantul a fost informat că în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, dosarul administrativ a fost transmis MAI - autoritate publică ierarhic superioară pentru a se expune în privința legalității actului administrativ individual emis de IGPF.

Prin răspunsul MAI nr.44/22-4900 din 07.12.2021 a fost menținută poziția IGPF din răspunsul nr.35/2-1-5952 din 26.10.2021.

A menționat că la data de 21.10.2021, în conformitate cu prevederile Legii nr.982/2000 privind accesul la informație, s-a adresat către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu cererea nr.15842 prin care a solicitat următoarea informație: 1.Cine este persoana (polițistul de frontieră) care a examinat/examinează sesizarea Procuraturii Anticorupție oficiu Sud nr. 13948 din 14.09.2021 privind acțiunile pretins ilegale admise de subsemnatul în procesul desfășurării anchetei de serviciu nr.A-109 din 07.06.2021? 2. Care sunt acele acțiuni pretins a fi ilegale comise de subsemnatul? 3. Ce norme de drept au fost încălcate și ce consecințe au survenit urmare acțiunilor mele calificate ca pretins a fi ilegale? 4. Este subsemnatul participant la procedura administrativă inițiată la examinarea sesizării menționate? 5. Dacă da, atunci era obligată persoana căreia s-a dispus examinarea sesizării să efectueze investigații, inclusiv cu audierea subsemnatului? 6. Dacă nu, care sunt circumstanțele de fapt și de drept invocate? 7. De ce până la moment subsemnatul nu a fost audiat în cadrul

procedurii administrative privind examinarea sesizării? 8. A fost emis vreun act administrativ/efectuată vreo operațiune administrativă pe rezultatele examinării sesizării prenotate? Dacă da, roagă să fie expediată o copie a acesteia. 9. A fost informată Procuratura Anticorupție oficiu Sud despre rezultatele examinării sesizării sale, menționate supra? Dacă nu, care au fost circumstanțele de drept și de fapt ce au dus la aceasta și este oare aceasta o încălcare a cadrului normativ? 10. Cine este în drept să citeze și să audieze participanții în cadrul anchetelor de serviciu, prin prisma Hotărârii Guvernului nr.409/2017 cu privire la Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne? 11. Un act administrativ sau document expediat în format electronic, dar care nu este semnat electronic se consideră emis legal și urmează a fi executat? 12. Dacă da, care sunt circumstanțele de drept și de fapt ce susțin această poziție? 13. Dacă nu, care sunt consecințele și constituie aceasta o abatere disciplinară? 14. În ce cazuri se consideră șeful IGPF absent de la serviciu, iar persoana care îl înlocuiește este în drept să dispună și/sau să emită/semneze acte/operațiuni administrative? 15. Se consideră funcția temporar vacantă în cazul în care titularul funcției se află în deplasare în interes de serviciu? Dacă da, care sunt circumstanțele de fapt și de drept?.

Consideră că prin răspunsul IGPF nr.35/13-5888 din 22.10.2021, recepționat la data de 29.10.2021, reclamantul la fel nu a primit un răspuns concret la fiecare întrebare și nu i-a fost eliberată informația solicitată, pârâul IGPF s-a limitat doar la preluarea textului din actele normative.

Din acest motiv, la data de 22.11.2021 s-a adresat cu o cerere prealabilă către IGPF prin care a solicitat anularea actului administrativ nr.35/13-5888 din 22.10.2021 și emiterea unui nou act administrativ în care să fie reflectate toate cerințele formulate în cererea nr.15842 din 21.10.2021.

Prin răspunsul IGPF nr.35/2-1-L-472/21 din 25.11.2021 reclamantul a fost informat că în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ dosarul administrativ a fost transmis MAI - autoritate publică ierarhic superioară pentru a se expune în privința legalității actului administrativ individual emis de IGPF.

Prin răspunsul MAI nr.44/22-4886 din 07.12.2021 a fost menținută poziția IGPF din răspunsul nr.35/13-5888 din 22.10.2021.

Analizând răspunsurile IGPF nr. 35/2-3-5991 din 27.10.2021, IGPF nr. 35/2-1- L-475/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22-4897 din 07.12.2021, IGPF nr. 35/2-1- 6074 din 01.11.2021, IGPF nr. 35/2-1-L-474/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22- 4901 din 07.12.2021, IGPF nr. 35/2-1-5952 din 26.10.2021, IGPF nr. 35/2-1-L473/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22-4900 din 07.12.2021, IGPF nr. 35/13- 5888 din 22.10.2021, IGPF nr. 35/2-1-L-472/21 din 25.11.2021, MAI nr. 44/22- 4886 din 07.12.2021 prezentate în coraport cu cererile formulate, reclamantul a constatat că acestea nu conțin informațiile în volum și forma solicitată.

Astfel, consideră că prin răspunsurile date i-au fost lezate drepturile și interesele legitime în ceea ce privește accesul la informații prin neprezentarea informațiilor în volumul deplin, în forma și modul solicitat.

Mai mult decât atât, a constatat încălcarea prevederilor art. 96 din Codul administrativ, care prevede, că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată,

rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de Lupan Alexandru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea răspunsurilor, obligarea prezentării informațiilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 31 octombrie 2022, Lupan Alexandru, reprezentat de avocatul Adrian Istrati, a declarat apel împotriva hotărârii din 19 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Lupan Alexandru să fie admisă.

Prin decizia din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Lupan Alexandru și s-a menținut hotărârea din 19 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că prima instanță a determinat corect raporturile juridice stabilite între părți, întinderea drepturilor și obligațiilor în cazul respectiv, precum și cadrul legal aplicabil în speță, justificat ajungând la concluzia respingerii acțiunii.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că nu i s-ar fi furnizat informația solicitată, or, din răspunsurile recepționate de acesta, cu certitudine rezultă faptul că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în mod complet a dat răspuns solicitărilor de informații cerute de către apelant, iar faptul că, răspunsul nu are forma dorită de parte, nu reprezintă temei de a considera a fi îngreunat dreptul de acces la informație.

Astfel, a conchis că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la faptul că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a acționat în limitele legale, în mod transparent, în maniera revendicată de către Lupan Alexandru și cea prescrisă de lege, furnizând informații asupra întrebărilor formulate de reclamant și totodată a comunicat despre posibilitatea adresării reclamantului Lupan Alexandru la sediul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru a ridica informația solicitată, inclusiv copii de ordine, dispoziții, cu concretizarea acestora având ca reper dispoziția art. 12 alin. (2) lit. a) și b) din Legea privind accesul la informație.

La 14 martie 2023, Lupan Alexandru, reprezentat de avocatul Adrian Lupan a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 18 aprilie 2023 a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și drept ale cauzei, recurentul a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că hotărârile contestate sunt neîntemeiate, ilegale și pasibile de a fi casate.

Recurentul consideră că instanțele inferioare s-au limitat doar la transcrierea în hotărârile emise a poziției părții pârâte fără a motiva și a se expune pe toate pretențiile invocate de partea reclamantă prin ce a admis o încălcare a art. 6 a CEDO.

Recurentul nu este de acord cu poziția instanței de fond precum și a instanței de apel, prin care se invocă că el a fost numit în funcția șef al Serviciului integritate profesională al Direcției inspecție efectiv, fiind semnată și fișa postului nr. 144, fapt ce denotă cu ultimul cunoaște și era obligat să cunoască atribuțiile de serviciu, obligațiile și responsabilitățile de serviciu care se conțin în fișa postului pe care ultimul a semnat-o.

Chiar dacă recurentul a fost anterior angajat în funcția de șef al Serviciului integritate profesională al Direcției inspecție efectiv și a semnat în acest sens fișa postului, acest fapt nu poate servi un temei pentru a refuza eliberarea informației solicitate de recurent în modul și forma indicate de acesta.

Astfel informația solicitată de recurent prin cererea din 07.10.2021, nu a fost eliberată de intimat anume în forma și modul solicitat de recurent din motiv că însăși intimatul a emis alte acte administrative ilegale în coraport cu recurentul, iar în situația în care partea intimată elibera informația în modul solicitat de recurent, partea intimată expres recunoștea abuzurile admise de către aceasta în coraport cu recurentul.

A menționat că a solicitat eliberarea informației anume în forma și modul solicitat pentru a prezenta această informație în alt litigiu privind sancționarea acestuia. Însă din motiv că intimatul nu a eliberat informația solicitată, iar în alte litigii cu recurentul a prezentat poziții contradictorii, a fost pus într-o poziție de inegalitate a armelor într-un proces de judecată.

În pofida faptului că atât intimatul, instanța de fond cât și instanța de apel au invocat faptul că recurentului i-a fost furnizată informația solicitată în realitate acest fapt nu a avut loc, spre exemplu în cererea din 07.10.2021 apelantul a indicat 24 de întrebări, prin răspunsul 6/17 intimatului nr.35/2-3-5991 din 27.10.2021 nu este răspuns la aceste 24 de întrebări. Răspunsul conține în sine 11 aliniate, primul aliniat fiind unul de introducere și în ultimele două fiind indicată modalitatea de contestare a răspunsului în caz de dezacord. Astfel rezultă că în răspunsul intimatului nr.35/2-3-5991 din 27.10.2021 s-a oferit răspuns doar la opt întrebări din 24 solicitate. Aceste opt răspunsuri nu pot fi calificate ca complete.

Cu referire la cererea nr.15657 din 18.10.2021 intimatul iarăși nu a dat răspunsurile depline solicitate de recurent și anume la primele două întrebări din cererea respectivă intimatul nu a răspuns deloc. A răspuns parțial la întrebarea a treia indicând ordinele emise de intimat fără a elibera recurentului copiile de pe aceste ordine. La alte întrebări indicate în cererea menționată de către intimat au fost date niște răspunsuri evazive.

Situația identică fiind și cu cererile nr. 15728 din 19.10.2021 și nr. 15842 din 21.10.2021. Mai mult ca atât în răspunsul la cererea nr. 15842 din 21.10.2021 nu este indicat nimic în privința informației legate de cine este persoana (polițistul de frontieră) care a examinat/examinează sesizarea Procuraturii Anticorupție oficiu Sud nr.13948 din 14.09.2021 privind acțiunile pretins ilegale admise de recurent, precum și altă informație legată de acest caz. Intimatul în răspunsul său nr. 35/13-5888 din 22.10.2021 s-a limitat doar la indicare art. 83 alin. (3) din Codul administrativ

Astfel, a menționat că nu este argumentată poziția instanțelor inferioare din care motiv nu a fost acceptată forma de acces la informație, cum ar fi expedierea prin poșta (inclusiv poșta electronică) a copiei de pe document (art. 13 alin. (1)

lit. e) Legea acces la informație), adică cea solicitată de recurent și fiind identificată și acceptată ca principala modalitate de comunicare, dar au optat pentru poziția intimatului/pârât și anume cu prezentarea la sediul instituției.

Instanțele inferioare nu au acceptat argumentele părții recurente referitor la existența anumitor cauze și condiții care făceau imposibil prezentarea la sediul IGPF.

La 22 mai 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

Prin referința depusă la 19 iunie 2023, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea recursului.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.

Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei a fost notificat recurentului și reprezentantului acestuia la data de 27 februarie 2023 (vol. II, f.d.104 verso). Cererea de recurs nemotivată a fost depusă la 14 martie 2023.

Copia deciziei motivate a fost notificată recurentului și reprezentantului acestuia la 20 martie 2023 (vol. II, f.d.110). Iar cererea de recurs motivată a fost depusă la 18 aprilie 2023.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, Lupan Alexandru a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus Lupan Alexandru, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un

apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Lupan Alexandru.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Lupan Alexandru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc